



## ความขัดแย้ง – สงครามชนชั้น – บทวิเคราะห์ทางยุทธการของสงครามมวลชน

พันเอก ดร.ธีรนนท์ นันทขว้าง  
รองผู้อำนวยการกองศึกษาวิจัยทางยุทธศาสตร์  
ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์  
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย

### 1. กล่าวนำ

ทางกลางอุณหภูมิตีร็อนแรงและแผดเผาในหน้าร้อนของประเทศไทย ประกอบกับความขัดแย้งที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาหลายปี ทำให้บรรยากาศในประเทศไทยมีความร้อนแรงเพิ่มขึ้นหลายเท่าทวีคูณ และส่งผลให้เกิดคำถามในใจของคนไทยทุกคนว่า **“การขับเคลื่อนมวลชนมาในครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายจริงหรือ”** หรืออาจจะเป็นคำถามที่ว่า **“เมื่อไหร่ความขัดแย้งนี้จะสิ้นสุดลง”** ซึ่งคำถามเหล่านี้คงไม่มีใครสามารถให้คำตอบได้ เมื่อคำถามไม่มีคำตอบ คำถามที่ตามมาคือ **“แล้วสถานการณ์จะเป็นยังไงต่อไป”** ดังนั้นเพื่อให้ได้คำตอบของคำถามนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจในศักยภาพ จิตความสามารถ และ ปัจจัยต่างๆ ของทั้งสองฝ่าย ในบทความนี้จึงนำเสนอการวิเคราะห์สถานการณ์ผ่านมุมมองทางทหาร เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนของแต่ละฝ่ายในการที่จะเข้าเผชิญหน้ากัน นอกจากนี้บทความนี้ยังช่วยให้สังคมไทยสามารถคาดการณ์ต่อไปได้ว่าสถานการณ์ข้างหน้าต่อไปมีแนวโน้มจะมีทิศทางเป็นอย่างไร

### 2. สถานการณ์โดยรวม

จากความขัดแย้งที่ได้ก่อตัวมายาวนานในสังคมไทย ตั้งแต่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 เมื่อ ตระกูลชินวัตรขายหุ้นในชินคอร์ปให้กับเทมาเส็ก โฮลดิ้งส์ ทำให้มีการก่อตั้งกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) ได้ออกมาเรียกร้องและชุมนุม และเคลื่อนไหวต่างๆ จนนำไปสู่การรัฐประหาร โดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อเป็นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ) เมื่อ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 ในปีเดียวกัน ซึ่งในขณะนั้นสถานการณ์ความขัดแย้งได้คลี่คลายลง แต่ก็มีกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยกับการทำ รัฐประหารได้รวมตัวกันก่อตั้งกลุ่ม แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เมื่อ พ.ศ.2550 เพื่อขับไล่ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ต่อมาเมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ใน ผลปรากฏว่า พรรคพลังประชาชนได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล โดยมี นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้สร้างความไม่พอใจให้กับ พธม. ทำให้มีการถล่มรวมตัวต่อต้านกันอีกครั้ง เนื่องจากนายสมัคร สุนทรเวช นั้นถูกมองว่าเป็นตัวแทนของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรื ทำให้มีการยึดทำเนียบรัฐบาล

ต่อมาเมื่อ 9 กันยายน พ.ศ. 2551 ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความสิ้นสุดการเป็นนายกรัฐมนตรีของนายสมัครฯ ทำให้นายสมัครฯ สิ้นสุดความเป็นนายกรัฐมนตรีลง แต่ให้คณะรัฐมนตรีรักษาการไปจนกว่าจะมีนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ต่อมา นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี ในขณะที่ พธม. ยังยึดทำเนียบรัฐบาลอยู่ ความขัดแย้งต่างๆ จึงยังคง

ดำรงอยู่ นอกจากนี้ กลุ่ม นปช.ก็ได้รับความเคลื่อนไหวที่มากขึ้น และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้อ่านคำวินิจฉัยยุบพรรคพลังประชาชน นายสมชายฯ ในฐานะรักษาการหัวหน้าพรรคพลังประชาชนต้องพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีโดยปริยาย จากกรณีดังกล่าวทำให้นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี และกลุ่ม นปช. ก็ออกมาเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล และนำไปสู่สถานการณ์ความขัดแย้งในปัจจุบัน

### 3. สถานการณ์เฉพาะ

สถานการณ์ความขัดแย้งในปัจจุบันได้เริ่มจาก การรวมตัวของกลุ่ม นปช. ในวันที่ 12 -14 มีนาคม พ.ศ.2553 ที่ผ่านมามีในบริเวณสะพานผ่านฟ้า ถนนราชดำเนิน ซึ่งการรวมตัวในครั้งนี้ได้มีการคาดการณ์ไปต่างๆ นานา แต่ก็เป็นที่เห็นถึงความคาดหมายในหลายๆ อย่างเช่น การมีความเชื่อว่าจะมีการใช้ความรุนแรง การไปปิดล้อม ร.11 รอ. แล้วกลับมาที่สะพานผ่านฟ้า การมีแนวคิดในการใช้เลือดมวลชนผู้เข้าร่วมมาทำพิธีกรรม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ได้ก่อให้เกิดความงุนงง สงสัย กับทุกฝ่าย ว่าแล้วสถานการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป เพราะมีหลายครั้งที่สถานการณ์มีโอกาสพัฒนาไปสู่การใช้ความรุนแรงจากการเผชิญหน้ากันแต่ละฝ่ายก็พยายามหลีกเลี่ยงกัน เปรียบเสมือนนักมวยที่ไม่ยอมออกหมัด ได้แต่คอยจุก จ้องกัน

นอกจากนี้ยังมีข่าวถึงการพยายามยึดอำนาจและเปลี่ยนแกนนำในการขับเคลื่อนมวลชน โดยฝ่ายที่นิยมความรุนแรงคือ พล.ต.ชิตติยะ สวัสดิผล ได้ทำการยุให้ นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ และนายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง ทำการยึดอำนาจการนำมวลชนจาก นายวีระ มุสิกพงศ์ นายจตุพร พรหมพันธุ์ และนายฉัฐวุฒิ ใสกือ เนื่องจากมีแนวโน้มในการนำมวลชนตามทิศทางของ นายแพทย์เหวง โตจิราการ (สหายเข้ม) ที่มุ่งเน้นในเรื่องของอุดมการณ์ทางการเมืองมากกว่าการเคลื่อนไหวเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือ มุ่งใช้ความรุนแรง แต่ความผูกพันของ นายสุภรณ์ฯ และนายอริสมันต์ฯ กับ นายวีระฯ นายจตุพรฯ และนายฉัฐวุฒิฯ นั้นมีมากกว่าที่คิดไว้เพราะความเป็นเพื่อนและการผ่านเหตุการณ์วิกฤตมาด้วยกันทำให้ แนวคิดในการยึดอำนาจการนำมวลชน นั้นล่วงรู้ไปถึง นายวีระฯ นายจตุพรฯ และนายฉัฐวุฒิฯ อันนำไปสู่การประกาศแยกทางเดินและจับ พล.ต.ชิตติยะฯ และ นายสุรชัย ด่านวัฒนานุสรณ์ (สหายวิรัตน์) แกนนำกลุ่มแดงสยาม ออกจากกลุ่ม นปช.

หลังจากประกาศแยกทางเดินกับกลุ่มที่นิยมใช้ความรุนแรงแล้ว ทิศทางการขับเคลื่อนมวลชนของ แกนนำมีทิศทางที่สุขุมมากขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อแยกมวลชนให้เคลื่อนออกห่างจากการต่อสู้เพื่อ พ.ต.ท.ทักษิณฯ อดีต นายกรัฐมนตรี เพราะหากขับเคลื่อนด้วยอุดมการณ์ทางการเมืองจะมีน้ำหนักในการต่อสู้มากกว่า รวมทั้งสามารถนำไปสู่การปฏิวัติประชาชนได้ดังจะสังเกตได้จาก การเริ่มขับเคลื่อนมวลชนในกรุงเทพฯ เพื่อชักชวนคนกรุงเทพฯ และคนต่างจังหวัดที่มาทำงานที่กรุงเทพฯ จำนวนหลายล้านคนเข้าร่วมเป็นมวลชน และรวมไปถึงการปรากฏตัวของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ในเวทีของ นปช. ที่บริเวณสะพานผ่านฟ้า และร่วมในการระดมมวลชนต่างๆ มาสมทบกับกลุ่ม นปช.

สิ่งสำคัญของการเปลี่ยนผ่านการขับเคลื่อนมวลชนจะส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงกับสังคมไทยในระยะยาว เพราะอุดมการณ์ทางการเมืองที่ถูกถ่ายทอดออกจากแกนนำสู่มวลชน นั้นได้ตอกย้ำความแตกต่างระหว่างชนชั้นเข้าไปในสังคมและมวลชนทุกวัน อีกทั้งกลุ่มซ้ายเก่า (สหายเก่า) ที่เคลื่อนไหวมวลชนอยู่กับ พธม. ยังได้แสดงท่าทีที่สนใจการขับเคลื่อนมวลชนของ นปช. จนมีข่าวในทำนองที่ว่า หากสามารถแยกมวลชนที่เดือดร้อนจริงออกจากมวลชนที่เคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องให้กับ พ.ต.ท.ทักษิณฯ ได้แล้วนั้นมวลชนที่คงอยู่กับ นปช.จึงเป็นสิ่งที่หอมหวลสำหรับกลุ่มซ้ายเก่าที่เคลื่อนไหวมวลชนอยู่กับ พธม. เข้ามาร่วมดำเนินการด้วย เพราะเป็นการถ่ายทอดอุดมการณ์ทางการเมืองโดยตรง และที่สำคัญการดำเนินการตามแนวทางนี้อาจจะนำไปสู่การปฏิวัติประชาชนให้เกิดขึ้นได้ในอนาคต สิ่งที่สำคัญของสถานการณ์นี้คือ

พ.ต.ท.ทักษิณฯ จะสามารถอดทนกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้นานแค่ไหน เพราะมวลชนจะค่อยๆ ห่างจากตัว พ.ต.ท.ทักษิณฯออกไปสู่การต่อสู้ในสิ่งใหม่ๆ ซึ่งนั่นก็หมายถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของ พ.ต.ท.ทักษิณฯ ยิ่งห่างไกลออกไปเมื่อทอดเวลาผ่านไป สิ่งนี้เองจึงเป็นคำตอบที่ว่า ทำไมความรุนแรงจึงยังไม่หายไปไหน เพราะมีความเป็นไปได้ว่าหากมวลชนที่ทิศทางขับเคลื่อนที่ห่างออกไปจากเดิม ก็อาจจะมีการตัดสินใจใช้ความรุนแรงเข้ามาเร่งให้สถานการณ์พัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการเร็วขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงทั้งมวลที่อาจจะเกิดขึ้นได้

#### 4. บทวิเคราะห์

การทำความเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานกลุ่มทุนทั้งสองในการเคลื่อนไหวจะช่วยให้ เราสามารถเข้าใจสภาพปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้น และมองเห็นถึงเป้าหมาย ประสงค์ แนวทาง และการนำไปสู่การคาดการณ์ในที่สุด ซึ่งมีรายละเอียดสำคัญดังต่อไปนี้

**4.1 การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทั้งสอง** การดำเนินการขับเคลื่อนมวลชนของกลุ่มทุนใหม่ในครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการระดมมวลชนที่มีจำนวนมากครั้งหนึ่งตั้งแต่ในอดีต แต่การขับเคลื่อนนั้นอาจจะมีหลายฝ่ายที่ให้ออกมาว่ามวลชนที่มานั้นมาเรียกร้องอะไร ระหว่างการเรียกร้องเพื่อคนๆ เดียวหรือการเรียกร้องประชาธิปไตยตามที่ได้กล่าวอ้าง อย่างไรก็ตามการขับเคลื่อนมวลชนจำนวนมากเป็นเรื่องที่มีความสลับซับซ้อน ไม่สามารถมองได้ในมิติเดียว สำหรับบทความนี้จะนำเสนอการเปรียบเทียบปัจจัยที่สำคัญต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ และตามตารางที่ 1

**4.1.1 เป้าหมาย :** การปะทะกันระหว่างกลุ่มทุนทั้งเก่าและใหม่นั้น แต่ละฝ่ายต่างมีเป้าหมายของตนเอง เพราะในปัจจุบันกลุ่มทุนเก่าอยู่ผ่านรัฐบาล ถืออำนาจในการบริหารประเทศ ดังนั้นเมื่อถูกท้าทายจากกลุ่มทุนใหม่ด้วยการนำมวลชนจำนวนมากเคลื่อนเข้าทำการกดดัน ดังนั้น เป้าหมายของกลุ่มทุนเก่าคือ การรักษาอำนาจของตนไว้ ในขณะที่กลุ่มทุนใหม่มีความต้องการในการล้มล้างอำนาจ หรือ การยุบสภาเพื่อนำไปสู่การเลือกตั้งใหม่

**4.1.2 ชัยชนะ :** เมื่อเป้าหมายของแต่ละฝ่ายมุ่งไปสู่ อำนาจ โดยการรักษาอำนาจและล้มล้างอำนาจแล้วสิ่งที่บ่งชี้ถึงอำนาจของแต่ละฝ่ายได้แก่ กลุ่มทุนเก่า ชัยชนะคือ การที่มวลชนแยกย้ายกันกลับบ้านไป ส่วนกลุ่มทุนใหม่นั้นสิ่งที่บ่งชี้ชัยชนะได้แก่ การยุบสภา หรือการลาออกของรัฐบาล

**4.1.3 จุดศูนย์กลาง :** สำหรับจุดศูนย์กลาง (Center of Gravity) นั้นจะหมายถึง คุณสมบัติ หรือ ขีดความสามารถ หรือ ที่ตั้ง ที่มีความสำคัญยิ่งที่ทำให้เกิดเสรีในการปฏิบัติ (freedom of action) หรือทำให้เกิดพลังความเข้มแข็งหรือกำลังใจในการต่อสู้ ตัวอย่าง เช่น จุดศูนย์กลางของสหรัฐอเมริกาในช่วงสงครามเวียดนามคือ ประชาชน เมื่อประชาชนสหรัฐฯ ไม่เห็นด้วยกับการที่ทหารสหรัฐฯ จะต้องไปเสียชีวิตในสงครามเวียดนาม ทำให้สหรัฐฯ ต้องถอนกำลังทหารในที่สุด สำหรับความขัดแย้งนี้ กลุ่มทุนเก่าที่จุดศูนย์กลางจะอยู่ที่สถาบันหลักของชาติ ส่วนกลุ่มทุนใหม่ จะอยู่ที่ ผู้นำที่อยู่ในต่างประเทศและ กลุ่มที่ขับเคลื่อนอุดมการณ์ (ซ้ายเก่า)

**4.1.4 จุดแตกหัก :** จุดแตกหัก (Decisive Point) เป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ปกป้องหรือป้องกันก่อนที่จะผ่านเข้าไปสู่จุดศูนย์กลาง หากจะเข้าทำลายจุดศูนย์กลาง ก็ต้องทำลายจุดนี้ให้ได้เสียก่อน สำหรับกลุ่มทุนเก่า จุดแตกหักจะอยู่บริเวณสนามหลวงใกล้กับ รพ.ศิริราช ส่วนกลุ่มทุนใหม่จุดแตกหักคือการแตกแยกกันเองจนไม่สามารถรวมกำลังได้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบกลุ่มทุนเก่าและกลุ่มทุนใหม่

	กลุ่มทุนเก่า	กลุ่มทุนใหม่
เป้าหมาย	- รักษาอำนาจ	- ดัดแปลงอำนาจ
ชัยชนะ	- มวลชนแยกย้ายกลับบ้าน	- ยุบสภา - รัฐบาลลาออก
จุดศูนย์จุด	- สถาบันหลักของชาติ	- ผู้นำที่อยู่ในต่างประเทศ - กลุ่มขับเคลื่อนอุดมการณ์ (ซ้ายเก่า)
จุดแตกหัก	- เข้ากตตันพื้นที่สนามหลวงบริเวณใกล้กับ รพ.ศิริราช	- แยกแยกกันเองจนไม่สามารถรวมกำลังได้
จุดผกผัน	- เป็นฝ่ายเริ่มใช้ความรุนแรง - มีการนำอาวุธออกมาปราบปราม	- การส่งกำลังบำรุง - เงิน - การบริการจัดการมวลชน
หลักการสงครามที่ใช้	- หลักการซื้อ ความมุ่งหมาย (Objective) คือ ดำรงความมุ่งหมายในการรักษาอำนาจ	- หลักการซื้อ รวมกำลัง (Mass) คือ การระดมมวลชนจำนวนมากเข้ามาร่วม ในการเคลื่อนไหว
การใช้อำนาจ	- ผ่านกฎหมายตามอำนาจที่ได้รับ	- ผ่านมวลชนในฐานะเจ้าของอำนาจ
การใช้สื่อ	- สื่อกระแสหลัก	- เชื่อมโยงสื่อใหม่เข้ากับสื่อกระแสหลัก
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	- ดำรงความมุ่งหมายในการรักษาอำนาจ - มีเอกภาพในการสั่งการ - หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง - อุดหนุนอดกลั่น	- มีมวลชนให้การสนับสนุนจำนวนมาก - มีเป้าหมายและแผนดำเนินการที่ชัดเจน - มีเอกภาพในการควบคุม - ได้รับการสนับสนุนจากผู้อุปถัมภ์อย่างเพียงพอ
ปัจจัยเกื้อกูล	- ความเบื่อหน่ายสถานการณ์ที่นำไปสู่แนว ร่วมมวลชนมูมกลับ	- ระดมมวลชนในกรุงเทพฯ เข้าเป็นแนวร่วม มวลชน
ปัจจัยแห่งความปราชัย	- ยึดมั่นในแผนงานมากเกินไป - เชื้อมั่นในความคิดเก่า - เดินตามแผนของฝ่ายตรงข้าม	- ไม่สามารถสร้างมวลชนส่วนใหญ่ให้ เคลื่อนไหวด้วยอุดมการณ์มากกว่าเพื่อคน คนเดียว - การขับเคลื่อนไม่มีเอกภาพ - ความยึดเยื้อยาวนาน - ขาดผู้อุปถัมภ์

**4.1.5 จุดผกผัน :** ส่วนจุดผกผัน (Culminating Point) คือจุดที่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปอย่างได้เปรียบได้อีกต่อไป และหากฝืนดำเนินการต่อไปจะส่งผลให้สถานการณ์แย่ลง เป็นฝ่ายเสียเปรียบ และไม่ว่าจะทุ่มเทพยายามเข้าไปอีกเท่าไรก็จะไม่สามารถกลับมาเป็นฝ่ายได้เปรียบอีกได้ ในสถานการณ์ความขัดแย้งนี้ กลุ่มทุนเก่า จะเข้าสู่จุดผกผันเมื่อเจ้าหน้าที่รัฐเป็นฝ่ายริเริ่มใช้ความรุนแรง และมีการนำเอาอาวุธออกมาปราบประชาชน ส่วนกลุ่มทุนใหม่จุดผกผันที่สำคัญ ได้แก่ การส่งกำลังบำรุง ไม่มีประสิทธิภาพ ขาดเงินทุนสนับสนุน และ ไม่มีการบริหารจัดการมวลชนที่ดีพอ ทำให้ไม่สามารถควบคุมได้

**4.1.6 หลักการสงครามที่ใช้ :** หลักการสงครามจะเปรียบเสมือนกับกรอบแนวคิดในการเข้าเผชิญหน้ากัน สำหรับสงครามมวลชนครั้งนี้ ฝ่ายกลุ่มทุนเก่าจะใช้หลักการสงครามในข้อ ความมุ่งหมาย (Objective) ที่จะดำรงความมุ่งหมายในการรักษาอำนาจของกลุ่มตน และกลุ่มทุนใหม่จะใช้หลักการสงครามในข้อ รวมกำลัง (Mass) โดยการเน้นที่มวลชนจำนวนมากเข้าร่วมในการเคลื่อนไหว

**4.1.7 การใช้อำนาจ :** ในเรื่องของการใช้อำนาจนั้น กลุ่มทุนเก่าจะใช้อำนาจผ่านกฎหมายตามอำนาจที่ได้รับ และกลุ่มทุนเก่าจะใช้อำนาจผ่านมวลชนในฐานะเจ้าของอำนาจ

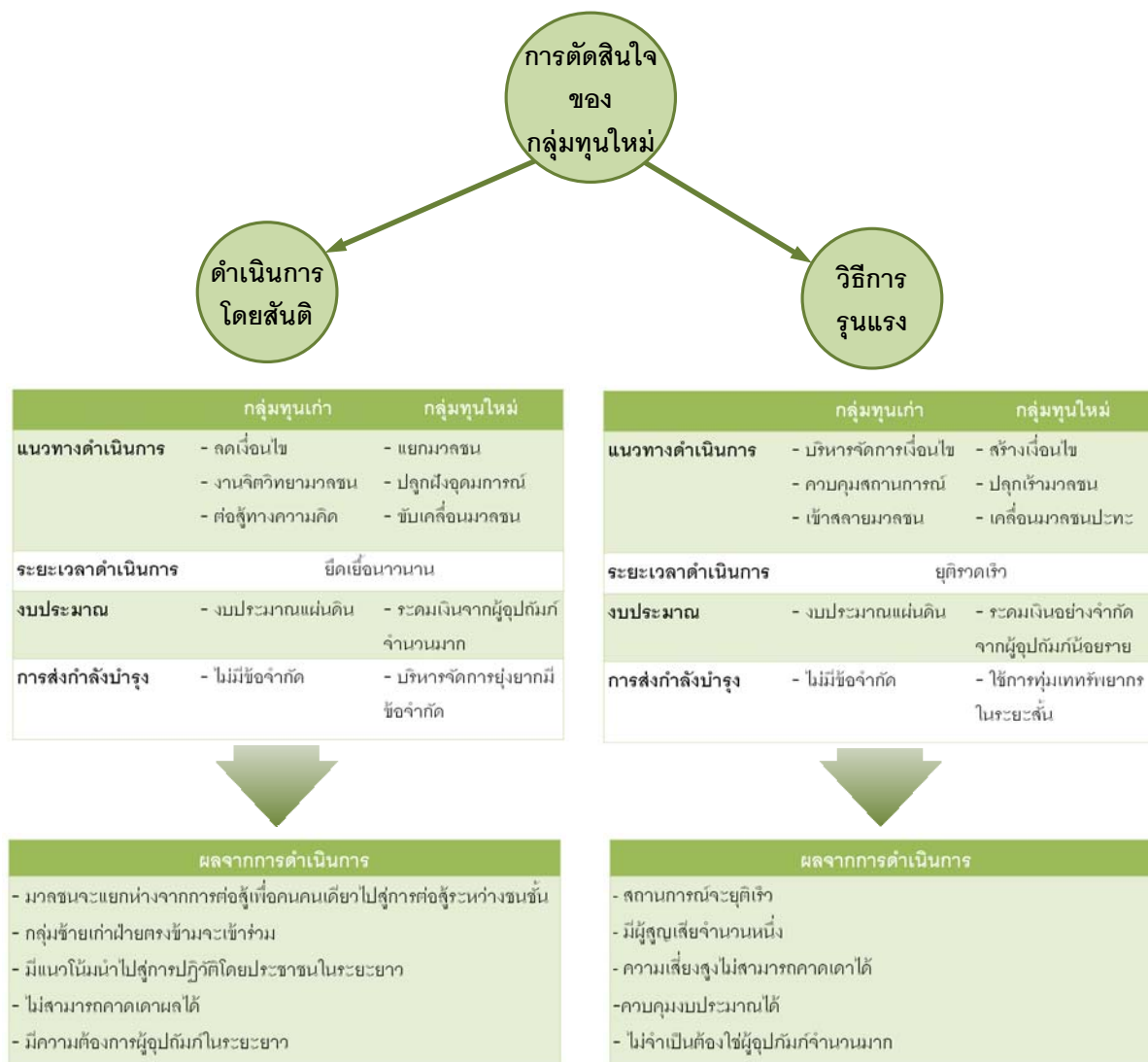
**4.1.8 การใช้สื่อ :** สำหรับกลุ่มทุนเก่าจะใช้สื่อกระแสหลัก ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ เป็นเครื่องมือหลักในการสื่อสารมวลชน ในขณะที่กลุ่มทุนเก่าจะใช้สื่อในลักษณะผสมผสาน หลอมรวมสื่อทุกประเภทเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อกระแสหลัก กับสื่อใหม่อย่างเช่น อินเทอร์เน็ต วิทยุชุมชน

**4.1.9 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ :** กลุ่มทุนเก่าจะประสบความสำเร็จเมื่อ ดำรงรักษาความมุ่งหมายอย่างต่อเนื่อง มีเอกภาพในการสั่งการ พยายามหลีกเลี่ยงที่จะใช้ความรุนแรง และมีความอดทนอดกลั้น แต่ฝ่ายกลุ่มทุนใหม่นั้นจะต้องมีมวลชนมาร่วมสนับสนุนเป็นจำนวนมาก มีเป้าหมายและแผนการดำเนินการที่ชัดเจน มีเอกภาพในการควบคุม และได้รับการสนับสนุนจากผู้อุปถัมภ์อย่างเพียงพอ

**4.1.10 ปัจจัยเกื้อกูล :** สำหรับกลุ่มทุนเก่าจะมีปัจจัยเกื้อกูลเมื่อ ประชาชนมีความเบื่อหน่ายในสถานการณ์จนนำไปสู่การเป็นมวลชนแนวร่วมมวมกลับที่เข้ากับฝ่ายกลุ่มทุนเก่า ส่วนกลุ่มทุนเก่าจะมีปัจจัยเกื้อกูลคือสามารถระดมมวลชนในกรุงเทพฯ เข้าเป็นแนวร่วมในการเคลื่อนไหว

**4.1.11 ปัจจัยแห่งความปราชัย :** สิ่งที่จะนำไปสู่ความปราชัยของแต่ละฝ่ายจะเป็นดังนี้ กลุ่มทุนเก่า มีความยึดมั่นในแผนงานมากเกินไป มีความเชื่อมั่นในความคิดเก่า หรือ ดำเนินการตามแผนของฝ่ายตรงข้าม ส่วนกลุ่มทุนใหม่นั้นสิ่งที่จะนำไปสู่ความปราชัยได้แก่ ไม่สามารถสร้างมวลชนส่วนใหญ่ให้เคลื่อนไหวด้วยอุดมการณ์มากกว่าการต่อสู้เพื่อคนๆ เดียว นอกจากนี้การขับเคลื่อนไม่มีเอกภาพ ก็มีการยึดเขี่ยยาวนานเกินไป และขาดผู้อุปถัมภ์

**4.2 การวิเคราะห์แนวโน้มในการดำเนินการ :** แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ความขัดแย้งนี้มีโอกาสที่จะเกิดขึ้น 2 แนวทางคือ การดำเนินโดยสันติ และการดำเนินการโดยใช้ความรุนแรง ตามภาพที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้



รูปที่ 1 การเปรียบเทียบการดำเนินการโดยสันติวิธีและโดยใช้ความรุนแรง

**4.2.1 การดำเนินการโดยสันติ :** สำหรับกรอบแนวคิดของการดำเนินการโดยสันตินั้นทั้งสองกลุ่มมีกรอบในการดำเนินการดังนี้

**4.2.1.1 แนวทางดำเนินการ :** การเลือกแนวทางสันติของกลุ่มทุนใหม่ จะมีแนวทางดังต่อไปนี้ เริ่มจาก การแยกมวลชนออกจากปัญหาต่อสู้เพื่อคนๆ เดียวไปสู่การต่อสู้เพื่อชนชั้น จากนั้นจะเข้าสู่การปลุกฝังอุดมการณ์ เมื่อสถานการณ์สุกงอม สถานการณ์ ก็จะพัฒนาไปสู่การขับเคลื่อนมวลชน ส่วนกลุ่มทุนเก่าจะมีแนวทางในการดำเนินการ คือ การลดเงินเดือน มีการใช้จิตวิทยามวลชน และการต่อสู้ทางความคิด

**4.2.1.2 ระยะเวลาดำเนินการ :** การดำเนินการในลักษณะนี้จะใช้เวลาที่ยาวนานยืดเยื้อ

**4.2.1.3 งบประมาณ :** ถ้าเป็นฝ่ายกลุ่มทุนเก่าจะใช้งบประมาณแผ่นดินในการดำเนินการ ส่วนกลุ่มทุนใหม่จะใช้การระดมเงินจากผู้อุปถัมภ์จำนวนมาก

**4.2.1.4 การส่งกำลังบำรุง :** กลุ่มทุนเก่าจะไม่มีปัญหาในการส่งกำลังบำรุง แต่กลุ่มทุนใหม่จะมี การบริหารจัดการที่ยุ่งยากมีข้อจำกัด

**4.2.1.5 ผลที่ได้จากการดำเนินการ :** คือ มวลชนจะแยกห่างจากการต่อสู้เพื่อคนคนเดียวไปสู่ การต่อสู้ระหว่างชนชั้น มีโอกาสที่กลุ่มซ้ายเก่าฝ่ายตรงข้ามจะเข้าร่วมกับมวลชน และทำให้มีแนวโน้มนำไปสู่การปฏิวัติโดย ประชาชนในระยะยาว อีกทั้งไม่สามารถคาดเดาผลได้ และที่สำคัญคือมีความต้องการผู้อุปถัมภ์ในระยะยาว

**4.2.2 การดำเนินการโดยใช้ความรุนแรง :** สำหรับกรอบแนวคิดของการดำเนินการโดยใช้ความรุนแรง นั้นทั้งสองกลุ่มมีกรอบในการดำเนินการดังนี้

**4.2.2.1 แนวทางดำเนินการ :** การเลือกแนวทางสันติของกลุ่มทุนใหม่ จะมีแนวทางดังต่อไปนี้ เริ่มจาก การสร้างเงื่อนไขให้เกิดขึ้น แล้วทำการปลุกเร้ามวลชน จากนั้นจะทำการเคลื่อนไหวมวลชนปะทะ ส่วนกลุ่มทุนเก่าจะมี แนวทางในการดำเนินการคือ ทำการบริหารจัดการเงื่อนไข แล้วเข้าควบคุมสถานการณ์ อันนำไปสู่การเข้าสลายสลาย

**4.2.2.2 ระยะเวลาดำเนินการ :** การดำเนินการในลักษณะนี้ทั้งสองกลุ่มจะใช้เวลาสั้น

**4.2.2.3 งบประมาณ :** ถ้าเป็นฝ่ายกลุ่มทุนเก่าจะใช้งบประมาณแผ่นดินในการดำเนินการ ส่วน กลุ่มทุนใหม่จะใช้ระดมเงินอย่างจำกัด โดยมีผู้อุปถัมภ์น้อยราย

**4.2.2.4 การส่งกำลังบำรุง :** กลุ่มทุนเก่าจะไม่มีปัญหาในการส่งกำลังบำรุง แต่กลุ่มทุนใหม่จะ ใช้การทุ่มเทพยายามในระยะสั้น

**4.2.2.5 ผลที่ได้จากการดำเนินการ :** คือ สถานการณ์จะยุติเร็ว โดยมีผู้สูญเสียจำนวนหนึ่ง และ มีความเสี่ยงสูงไม่สามารถคาดเดาได้ อีกทั้งสามารถควบคุมงบประมาณได้ รวมถึงไม่จำเป็นต้องใช้ผู้อุปถัมภ์จำนวนมาก

## 5. บทสรุป

สถานการณ์ความขัดแย้งในปัจจุบันเป็นสถานการณ์ที่มีความสลับซับซ้อน การพิจารณาปัญหาในมิติเดียวนั้นเป็นเรื่องที่ฉายแวบเกินไป เพราะพลวัตในด้านต่างๆ ได้กลายมาเป็นทั้งส่วนหนึ่งของปัญหา ตัวเร่ง แนวทางในการดำเนินการ แนวทางแก้ไข และที่สำคัญหรือ เป้าหมายสุดท้าย (End State) ที่แต่ละฝ่ายต้องการ คำถามคือ แล้ว เป้าหมายสุดท้าย (End State) แต่ละฝ่ายต้องการนั้น ได้มีการเปิดเผยให้สาธารณะชนทั่วไปทราบ หรือ มีการปิดบังซ่อนพรางไว้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของฝ่ายตน ที่สำคัญวันนี้สังคมไทยต้องการภูมิคุ้มกันทางความคิด และเป็นภูมิคุ้มกันที่หนักแน่น คนไทย นอกจากมีการบริโภคข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องมีควบคู่กันไปคือ การรู้เท่าทันกลุ่มต่างๆ หรือฝ่ายต่างๆ เพื่อที่จะได้ไม่ถูกใช้ให้เป็นเครื่องมือของกลุ่มทุนเก่า หรือ กลุ่มทุนใหม่ ในสมรภูมิช่วงชิงอำนาจ และถ้าคนไทยทั่วประเทศ จะลงเข้าไปเล่นในสมรภูมินี้แล้วนี่ก็ขอให้เข้าไปเล่นด้วยความต้องการของตนเอง ด้วยการเรียกร้องของตนเองไม่เป็น เครื่องมือของใคร สิ่งนี้แหละจะเป็นสิ่งที่แท้จริงของประชาชนผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอย่างแท้จริง